

ERMOLDI NIGELLI

25

Nunc verò execranda manet, nostramq; salutem
Respuit, & sequitur Dæmonis imperia.
Idcirco hanc nōbis pietas miserata Tonantis
Servitii (58) tamulam reddere namque valet.
Nunc nunc aëtū muros properemus & arces,
O Franci, & redeat pristina vis animis.
Æolico monitu rapidi ceu murmure venti
Per rus, per silvas, per freta cuncta volant.
Diripiuntque lares, segetes, silvæque tremescunt;
Uncis vix pedibus ales aprica tenet.
Nauta miser subito, velo remoque relieto,
Per mare fluctivagum hinc laxa trahit.
Non aliter jussu Francorum exercitus omnis
Urbis in exitium itque reditque frequens.
Curritur in silvas, passim sonat acta securis,
Cæduntur pinus, populus alta cadit.
Hic scalas operatur, agit hic ordine fudes,
Hic fert arma celer, contrahit hic lapides.
Spicula densa cadunt, nec non & missile ferrum;
Ariete claustra tonant, fundaque crebra ferit.
Nec minus interea Maurorum spissa caterva
Per turres residens castra tenere parat.
Princeps urbis erat Maurus cognomine Zadun (59),
Urbem qui hanc validis rexerat ingeniosis.
Currit hic ad muros moesta comitante corona:
Quis sonus iste novus, o socii? rogat.
Reddidit ast illi contraria dicta roganti
Quidam de sociis, omnia dura canens:
Praelia non miscet hero (60) Princeps (61) ille
Gothorum,
Quia totiens pepulit lancea nostra procul.
Sed Hludovicus adest Caroli clarissima proles,
Ordinat ipse duces, & gerit arma manu.
Ni celerans subeat miseris nunc Cordoba (62)
nobis,
Et nos, & populus, urbsque verenda cadet.
Ille quidem tristes submissio peccatore voces
Jactat, & è turri haud procul arma videt.
Eja agite focii, muros seruemus ab hoste:
Auxilium nobis Cordoba fortè feret.
At mihi mente sedet multum quod displicet,
o gens,
Turbat & adtonitus quod recitare paro.
Hæc gens celsa vides, quæ nostras obdidit arcis,
Fortis, & armigera est, duraque, sive celer.

(58) Hoc est: eos in servitatem nobis Deus singulos tradierat.

(59) Ab Astronomo in Vita Ludovici Pii appellatur Zaddo Dux Barcinonensis. In Annalibus Bertianis, & Metenibus ad annum 801. dicitur capta Barcimona Civitas Hispaniae, & Zatum Praefectus eius.

(60) Puto pro Heros.

(61) Nempe IVilbelmus Dux Tholofanus, quem supra innuimus inclinuisse ex bellicis actibus aduersus Arabes Hispanie Tyranno. Ideo Gotborum Princeps appellatur, quia Occitaniam regebat, nunc la Languedoc, quae Gallia Gotica appellabatur, aut saltem ejus portio, quae ad Hispanos contingebat. In Testamento Caroli Magni Pippino, si defecerit Ludovicus, adjudicatur Provincia, & Septimania, i.e. Gotica, usque ad Hispaniam. Et quidem in veterum Francorum monumentis Gotia saepe memoratur, quod in ea Galliarum parte olim Goti fuerunt dominati.

(62) Suberat tunc & Corduba Saracenis, ibique dominabatur Albaca Rex; sed quod ei bellum foret cum patruis suis, a Barcinonensis tuendis abstinerre coactus est. Rodericus Tolitanus in Histor. Arab. cap. 25. Dum Albaen bella cum suis patruis exercebat, Christiani Barcinonam acquisierunt, & Arabes vastationes & incendia sunt perpetrati.

(63) Et quidem nuper contigerat, ut Carolus M. Romanorum Imperator renuntiaretur, hoc est die Natalis Domini anno 800. quo Barcinonensis obsidio perdurabat, & in annum

26

A Ecce fatebor enim vobis nunc aspera dictu,
Aut taceam, aut recitem, non placitura
tamen.
Nam quemcumq; suo congressa est inclita bello,
Nolens, sive volens, servitio subiit.
Romuleum (63) sibi, quod quandam hanc
condidit (64) urbem,
Subdidit Imperium cum ditione sua.
Arma ferunt semper, bellis est sueta juvenis;
Bajulat hac juvenis, hoc agit arte senex.
Namque ipsum nomen Francorum horresco
recensens:
Francus habet nomen (65) à feritate sua.
Quid jam plura loquar trifiti cum peccatore, cives?
Heu mihi nota sat, nec recitata placent.
B Firmemus muros valido custode tenendos:
Portarum cultos credulus atque fagax.
Interea juvenes spissa comitante caterva
Ariete claustra terunt; undique Mars resonat.
Pulsantur muri quadrato marmore septi,
Spicula densa cadunt, & feriunt miseros.
Tunc Maurus Durzaz turri conclamat ab alta
Voce cachinosa bombica dicta canens:
O gens dura nimis, latum diffusa per Orbem,
Cur pia castra quatatis, inquietaque pios?
Nonne putas subito has evertente funditus ædes,
Quas Romanum annis mille peregit opus?
Aufuge, France ferox, te affectibus abstrahere
nostris,
C Nec visu facilis, nec tua iussa placent.
Reddidit è contra non verbis dicta nefandis
Hilthibert: arcum corripit ecce manu.
Denique clamanti contra sterit ocius hosti,
Cornea plectra tenens, & trahit, atque plicat.
Acta sagitta volans cerebro se contulit atro,
Inque os vociferum meritis arundo nocens.
Ille cadens muros invitus deserit altos.
Et moriens Francos sanguine foedat atro.
Clamores tollunt letanti peccatore Franci;
E Contra Mauros fletus habet miseros.
Tunc variis vario demittunt funeris Orco:
Vilhelm Habirudar, at Liuthardus Uriz.
Lancea Zabirizun, ferrum forat astile Uzacum,
Funda ferit Colizan, acer (66) arundo Gozan.
Non aliter bello poterant accedere Franci,
Sed nunc missilibus, nunc quoque fundibilis.

Jusse-

sequentem est protracta.

(64) Difficile ostendas, Barcinonem a Romanis conditam. Immo ab Aufonio appellatur Punicia Barcino: quae verba Carthaginensis potius illius originem tribuerent evidenter. Coloniam quidem illuc a Romanis deduxerant fuisse, extra controveriam est. Plinius Lib. III. Cap. 3. In ora maris Colonia Barcino, cognomine Faventia. Id quoque nos docent lapides adhuc superfites.

(65) Francos populus non aliud significare, quam liberos, contendunt multi, atque in primis Cluverius Lib. 3. Cap. 20. German. Antiquæ, atque Hadrianus Valefus in Notitia Galliarum ad vocem Francia. Verum Sigebertus Gemblacensis in exordio sue Chronographiae haec habet: Valentianus Francos Attica Lingua appellavit, quod Latina Lingua interpretatur Feroes. Eadem est tentativa Pauli Aemili, atque Anonymi Erphesfordensis in Collect. Pistori. Contra idem Cluverius pro suo more in aliorum castigatione impavidus clamat: Deliraverunt Paulus Aemilius, & Sigebertas, & quicumque cum his, vel ex horum fide taliæ prodiderunt. Bona verba Cluveri. Ut ut Valentianus hinc sit arcendus, en tibi vertutissimum testem, vel sub Ludovico Pio Augusto suffit vulgo creditum, Francos a feritate sua nomen accepisse. Illi utique melius, quam recentibus perpetua erat Germanicæ eorum temporum Linguae vis.

(66) Secunda manu additum loco prioris vocabuli erasi.